

عنوان مقاله:

بررسی قابلیت ها و تنگناهای توسعه گردشگری روستایی در شهرستان ایذه با استفاده از مدل سوات

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و گردشگری در هزاره سوم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعید ملکی - استادیار و مدیر گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اه

داود حاتمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

گردشگری از پدیده های مهم اوائل قرن بیستم است. گردشگری یکی از پویاترین فعالیت های اقتصادی عصر حاضر است که نقش مهمی در توسعه پایدار محلی ایفا می کند. این صنعت از طریق ترکیب و بکارگیری همزمان منابع داخلی و خارجی منافع اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و فرهنگی زیادی به همراه دارد. رویارویی با مشکل بیکاری و ضرورت و فوریت ایجاد فرصت های شغلی جدید از جمله مسائل و مواردی است که رفته رفته آشکارا هم مشکل آفرین و هم اجتناب پذیر می شود. بنابراین، تردیدی نیست که برای رویارویی با آن باید به گونه ای سنجیده و عملی به راهیابی نشست و به حکم عقل و تجربه، یکی از اساسی ترین راه های اساسی رویارویی با بیکاری، کمک به ایجاد فرصت های شغلی جدید از طریق توسعه توریسم ملی و مقطه ای می باشد. گردشگری روستایی گرایشی نوین در صنعت گردشگری است که از دهه 50 به بعد مطرح گردیده است. امروزه صنعت گردشگری روستایی به عنوان یک راهبرد می تواند با برنامه ریزی مناسب و علمی و شناسایی پتانسیل ها و محدودیت های گردشگری روستایی، نقش مؤثری در توسعه و تنوع بخشی به اقتصاد منطقه ای بر عهده داشته باشد. سوال تحقیق این است که پتانسیل ها و محدودیت های توسعه گردشگری روستایی در شهرستان ایذه کدامند؟ مقاله حاضر با استفاده از روش مطالعات میدانی و تعیین نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدها به شیوه SWOT به ارائه استراتژی و راهبرد در جهت توسعه گردشگری در مناطق روستایی شهرستان ایذه پرداخته است. تجزیه و تحلیل های تجربی در منطقه مورد مطالعه نشان می دهد که آستانه آسیب پذیری نقاط روستایی به علت گردشگری بودن شهرستان ایذه، بسیار بالاست و نیازمند بازنگری و ارائه سیاست های مناسب در جهت رفع محدودیت ها و استفاده از پتانسیل های نسبی موجود می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری روستایی، توریسم، شهرستان ایذه، SWOT

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/173686>

